Κείμενο απόφασης

Αριθμός απόφασης :Α3190/2025

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΤΜΗΜΑ 8ο ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 24 Σεπτεμβρίου 2025, με δικαστή τον Ιωάννη Γεωργακάκη, Πρωτοδίκη Δ.Δ. και γραμματέα την Ειρήνη Γκόγκα, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την ανακοπή με ημερομηνία κατάθεσης 25.7.2023 (εθνικός αριθμός υπόθεσης 2023030254, αρ. εισαγωγικού δικογράφου ΑΚ1127/2023),

, κατοίκου ο οποίος παρέστη με δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ., του πληρεξούσιου δικηγόρου Ευστράτιου Νικολακέα, που νομιμοποιήθηκε με την κατατεθείσα προ της πρώτης συζήτησης της υπόθεσης, από 17.1.2024 ηλεκτρονική εξουσιοδότηση, με νόμιμη θεώρηση γνησίου υπογραφής,

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, όπως εκπροσωπείται από τον Προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.) Φορολογίας Ανωνύμων Εταιρειών (Φ.Α.Ε.) Αθηνών και ήδη του Κέντρου Βεβαίωσης και Είσπραξης (ΚΕ.Β.ΕΙΣ.) Αττικής της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), ο οποίος παρέστη με δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ., της Δικαστικής Πληρεξουσίας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ν.Σ.Κ.)

Η κρίση του ουείναιηεξής:

1. Επειδή, με την κρινόμενη ανακοπή, για την άσκηση της οποίας έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (σχ. το με κωδικό πληρωμής – παράβολο με το σχετικό αποδεικτικό εξόφλησής του), ζητείται η ακύρωση α) της υπ' αρ. έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με την οποία επιβλήθηκε σε βάρος του ανακόπτοντος αναγκαστική κατάσχεση επί του περιγραφέντος σε αυτήν ακινήτου, κειμένου στον Άγιο Νικόλαο Μεθάνων, για την είσπραξη οφειλών του, υπό την ιδιότητά του ως διευθύνοντος συμβούλου της εταιρείας με την επωνυμία προς το καθ' ου, συνολικού ποσού 187.744,96 ευρώ μετά των πρόσθετων τελών - προσαυξήσεων και εξόδων εκτελέσεως μέχρι ολοσχερούς εξοφλήσεως, σύμφωνα με τον επισυναπτόμενο στην έκθεση πίνακα χρεών και β) του συνημμένου σε αυτήν από 9.6.2023 πίνακα χρεών.

2. Επειδή, η κρινόμενη ανακοπή συζητείται εκ νέου, μετά την δημοσίευση της Α2187/2024 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου (Τμήμα 8ο Μονομελές), με την οποία ανεστάλη η εκδίκαση της υπόθεσης, έως τη δημοσίευση οριστικής απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας επί του προδικαστικού ερωτήματος που εισήχθη ενώπιον του με την από 12.6.2024 (αρ. κατάθεσης πράξη του Προέδρου του Στ' Τμήματός του και διατυπώθηκε με την 1151/2024 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Επί του ως άνω προδικαστικού ερωτήματος, εξάλλου, δημοσιεύθηκε, εν τέλει, η 1545/2024 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Τμήμα Στ' - Επταμελούς Σύνθεσης).

3. Επειδή, ο συνημμένος στην έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης, από 9.6.2023 πίνακας χρεών, δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη και κατά συνέπεια απαραδέκτως προσβάλλεται με την κρινόμενη ανακοπή, κατά την έννοια του άρθρου 217 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (ΦΕΚ Α' 97) Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.). Ωστόσο, η κρινόμενη ανακοπή ασκείται παραδεκτώς, κατά το μέρος που στρέφεται κατά της ως άνω έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης και πρέπει κατά το μέρος αυτό να εξεταστεί στην ουσία της.

4. Επειδή, ο Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας (Κ.Φ.Δ., ν. 4174/2013 «Φορολογικές διαδικασίες και άλλες διατάξεις», ΦΕΚ Α΄ 170), που τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2014 εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις κατ' ιδίαν διατάξεις, σύμφωνα με το άρθρο 73 αυτού, όριζε, στο άρθρο 1, όπως είχε τροποποιηθεί με το άρθρο 39 παρ. 1 του ν. 4223/2013 (ΦΕΚ Α΄ 287), ότι: «Ο Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας (εφεξής «ο Κώδικας») καθορίζει τη διαδικασία προσδιορισμού και είσπραξης των εσόδων του Δημοσίου, που ορίζονται στο άρθρο 2, καθώς και τις διοικητικές κυρώσεις για τη μη συμμόρφωση με την κείμενη νομοθεσία, η οποία ρυθμίζει τα έσοδα αυτά», στο άρθρο 2, όπως είχε αντικατασταθεί με το άρθρο 39 παρ.2 του ν. 4223/2013, ότι: «Οι διατάξεις του Κώδικα ισχύουν για τα εξής δημόσια έσοδα: α. Φόρο Εισοδήματος. β. [...] ε. Φόρους, τέλη, εισφορές ή χρηματικές κυρώσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα του Κώδικα και κάθε άλλο φόρο, τέλος, εισφορά ή χρηματική κύρωση για τη βεβαίωση ή είσπραξη των οποίων, κατά την έναρξη ισχύος του Κώδικα, εφαρμόζονται ανάλογα οι αντίστοιχες διατάξεις των φορολογιών των περιπτώσεων α΄ και β΄. στ […]», στο άρθρο 5, όπως ίσχυε μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 39 παρ. 8 του ανωτέρω ν. 4223/2013, ότι: «1. Η κοινοποίηση πράξεων που εκδίδει, σύμφωνα με τον Κώδικα, η Φορολογική Διοίκηση προς φορολογούμενο ή άλλο πρόσωπο, γίνεται εγγράφως ή ηλεκτρονικώς. 2. Εάν η πράξη αφορά φυσικό πρόσωπο, η

κοινοποίηση συντελείται εφόσον: α) [...] β) αποσταλεί με συστημένη επιστολή στην τελευταία δηλωθείσα ταχυδρομική διεύθυνση κατοικίας ή επαγγελματικής εγκατάστασης του εν λόγω προσώπου, ή γ) [...] Η κοινοποίηση σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, κατά το προηγούμενο εδάφιο, θεωρείται νόμιμη, εφόσον γίνει στην τελευταία δηλωθείσα στη Φορολογική Διοίκηση διεύθυνση κατοικίας ή επαγγελματικής εγκατάστασης του εν λόγω προσώπου ή γ) [...] 3. [...] 4. [...] 5. Πράξη που αποστέλλεται με συστημένη επιστολή θεωρείται ότι έχει νομίμως κοινοποιηθεί μετά την παρέλευση δεκαπέντε (15) ημερών από την ημέρα αποστολής, εάν η ταχυδρομική διεύθυνση του παραλήπτη κατά τα ανωτέρω βρίσκεται στην Ελλάδα. [...] Σε περίπτωση που η επιστολή δεν παραδοθεί και δεν κοινοποιηθεί στον φορολογούμενο ή στον εκπρόσωπό του για οποιονδήποτε λόγο, η Φορολογική Διοίκηση ζητά από την ταχυδρομική υπηρεσία την επιστροφή αυτής με συνοδευτικό κείμενο, στο οποίο περιλαμβάνονται οι ακόλουθες πληροφορίες: α) η ημερομηνία, κατά την οποία η συστημένη επιστολή προσκομίσθηκε και παρουσιάστηκε στην ως άνω διεύθυνση και β) ο λόγος για τη μη κοινοποίηση ή τη μη βεβαίωση της κοινοποίησης. Η Φορολογική Διοίκηση μεριμνά, προκειμένου αντίγραφο της συστημένης επιστολής να βρίσκεται στη διάθεση της αρμόδιας υπηρεσίας της Φορολογικής Διοίκησης και να μπορεί αυτή να παραδοθεί στον φορολογούμενο ή εκπρόσωπό του οποιαδήποτε στιγμή και αδαπάνως. 6 [...]», στο άρθρο 47, όπως είχε τροποποιηθεί με το άρθρο 47 παρ.10, 11, 12, 13 και 14 του ν. 4223/2013, ότι: «1. Σε περίπτωση μη καταβολής των ποσών που αναφέρονται στην πράξη προσδιορισμού του φόρου ή στην πράξη επιβολής προστίμων ή στην πράξη εκκαθάρισης του φόρου μετά την έκδοση οριστικής δικαστικής απόφασης μέχρι την προβλεπόμενη σε αυτά ημερομηνία πληρωμής η Φορολογική Διοίκηση κοινοποιεί στον φορολογούμενο ατομική ειδοποίηση καταβολής των οφειλών του που δεν έχουν καταβληθεί εντός των νομίμων προθεσμιών πριν τη διενέργεια οποιασδήποτε πράξης εκτέλεσης σύμφωνα με όσα ορίζονται στα επόμενα άρθρα του Κώδικα. 2. Σε περίπτωση μη καταβολής των ποσών που αναφέρονται στην ατομική ειδοποίηση εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της ατομικής ειδοποίησης καταβολής οφειλής, η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να προβεί στη λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης σύμφωνα με όσα ορίζονται στον Κώδικα. Δεν απαιτείται η κοινοποίηση της ειδοποίησης για την επιβολή κατάσχεσης στις περιπτώσεις κατάσχεσης χρηματικών ποσών ή απαιτήσεων στα χέρια του φορολογουμένου ή τρίτου. 3. Στην ατομική ειδοποίηση αναφέρονται: [...] 4. Η ατομική ειδοποίηση η οποία δεν εξομοιώνεται με επιταγή προς πληρωμή κοινοποιείται στον φορολογούμενο σύμφωνα με το άρθρο 5 του Κώδικα. 5. [...]», στο άρθρο 48 ότι: «1. Εξαιρουμένων των θεμάτων που ρυθμίζονται διαφορετικά από τον παρόντα Κώδικα, η αναγκαστική είσπραξη των φόρων και λοιπών εσόδων του Δημοσίου που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα διενεργείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο ν.δ. 356/1974 περί Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων. 2. [...]», και στο άρθρο 72 (πρώην 66, όπως είχε αναριθμηθεί με το άρθρο 8 του ν 4337/2015, ΦΕΚ Α΄ 129) ότι: «1. [...] 13. Οι διατάξεις του άρθρου 47 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας εφαρμόζονται για οφειλές για τις οποίες αποκτάται εκτελεστός τίτλος από την 1-1-2014 και εφεξής. 14. [...]».

5. Επειδή, περαιτέρω, οι διατάξεις του ως άνω, εισαχθέντος με το ν. 4174/2013 Κ.Φ.Δ. κωδικοποιήθηκαν στον νέο Κ.Φ.Δ., που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4987/2022 (ΦΕΚ Α' 206) και ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο διενέργειας της ένδικης κατάσχεσης, πριν την κατάργησή του με το άρθρο 86 του νεότερου Κ.Φ.Δ. (ν. 5104/2024, ΦΕΚ Α΄ 58). Ο νέος αυτός Κ.Φ.Δ. (ν. 4987/2022), όριζε, στο άρθρο 47 ότι: «1. Σε περίπτωση μη καταβολής των ποσών που αναφέρονται στην πράξη προσδιορισμού του φόρου ή στην πράξη επιβολής προστίμων ή στην πράξη εκκαθάρισης του φόρου μετά την έκδοση οριστικής δικαστικής απόφασης ή σε οποιονδήποτε άλλο εκτελεστό τίτλο του άρθρου 45 μέχρι την προβλεπόμενη σε αυτά ημερομηνία πληρωμής, η Φορολογική Διοίκηση κοινοποιεί στον φορολογούμενο ατομική ειδοποίηση καταβολής των οφειλών του που δεν έχουν καταβληθεί μέσα στις νόμιμες προθεσμίες πριν τη διενέργεια οποιασδήποτε πράξης εκτέλεσης σύμφωνα με όσα ορίζονται στα επόμενα άρθρα του Κώδικα. 2. Σε περίπτωση μη καταβολής των ποσών που αναφέρονται στην ατομική ειδοποίηση μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την κοινοποίηση της ατομικής ειδοποίησης καταβολής οφειλής, η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να προβεί στη λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης σύμφωνα με όσα ορίζονται στον Κώδικα. Δεν απαιτείται η κοινοποίηση της ειδοποίησης για την επιβολή κατάσχεσης στις περιπτώσεις κατάσχεσης χρηματικών ποσών ή απαιτήσεων στα χέρια του φορολογούμενου ή τρίτου. 3. Στην ατομική ειδοποίηση αναφέρονται: [...] 4. Η ατομική ειδοποίηση, η οποία δεν εξομοιώνεται με επιταγή προς πληρωμή, κοινοποιείται στον φορολογούμενο σύμφωνα με το άρθρο 5. 5. [...]» και στο άρθρο 48 παρ. 1 ότι: «1. Εξαιρουμένων των θεμάτων που ρυθμίζονται διαφορετικά από τον Κώδικα, η αναγκαστική είσπραξη των φόρων και των λοιπών εσόδων του Δημοσίου που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του διενεργείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.)».

6. Επειδή, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, η ατομική ειδοποίηση καταβολής οφειλής-υπερημερίας του άρθρου 47 παρ. 1 του Κ.Φ.Δ. [και εν συνεχεία του ιδίου άρθρου του νέου Κ.Φ.Δ. (ν. 4987/2022)] αποσκοπεί στο να γνωστοποιηθεί στον οφειλέτη του Δημοσίου το χρέος του και η αιτία του ώστε να δυνηθεί αυτός να στραφεί με τα ένδικα βοηθήματα που προβλέπει ο Κ.Δ.Δ. (ανακοπή και αναστολή εκτέλεσης) κατά της ατομικής ειδοποίησης καταβολής οφειλής – υπερημερίας (για οφειλές για τις οποίες αποκτήθηκε εκτελεστός τίτλος μετά την 1.1.2014 και οι οποίες εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής του Κ.Φ.Δ.). Επομένως, η μη περιέλευση ή η καθυστερημένη περιέλευση της ατομικής ειδοποίησης στον οφειλέτη, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα να απολέσει ο τελευταίος στάδιο δικονομικής προστασίας πριν από τη λήψη συγκεκριμένου μέτρου εκτέλεσης, όπως η κατάσχεση περιουσιακών του στοιχείων, οδηγεί σε ακύρωση της πράξης αυτής εκτέλεσης, εφόσον ο οφειλέτης επικαλεστεί το γεγονός αυτό της μη περιέλευσης ή της μη έγκαιρης περιέλευσης σε αυτόν της ατομικής ειδοποίησης (ΣτΕ 2892/2019, 2636/2018, 1074/2017, 3325/2014, 29/2013, 1806, 2701/2011). Η ανωτέρω ερμηνεία της εν λόγω διάταξης εναρμονίζεται και με την συστηματική ερμηνεία των λοιπών διατάξεων του Κ.Φ.Δ. και, ιδίως, με την κατάργηση της προηγούμενης διαδικασίας για την ταμειακή βεβαίωση των οφειλών και τη φύση της ατομικής ειδοποίησης καταβολής-υπερημερίας, που, στο νέο αυτό σύστημα, αποτελεί, πλέον, τη μόνη εκτελεστή πράξη στο αρχικό στάδιο της διαδικασίας περί την εκτέλεση (ΣτΕ ΕΑ 215-7/2016). Περαιτέρω, από τη γραμματική ερμηνεία του προπαρατεθέντος άρθρου 5 παρ. 5 εδ. α΄ του Κ.Φ.Δ. προκύπτει ότι υφίσταται νόμιμο μαχητό τεκμήριο, υπέρ του Δημοσίου, περί της σύννομης κοινοποίησης στο φορολογούμενο ατομικής ειδοποίησης μετά την παρέλευση δεκαπέντε ημερών από την ημέρα αποστολής της σε αυτόν, με συστημένη επιστολή.

7. Επειδή, εξάλλου, όπως έχει κριθεί (ΣτΕ 1545/2024 7μ., 922-924, 2054/2024), από τη θεμελιώδη συνταγματική αρχή του Κράτους Δικαίου, την ειδικότερη αρχή της φανερής δράσης της Διοίκησης, η οποία συνάγεται από τις διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 1, 2 και 3, 66 παρ. 1 και 93 παρ. 2 του Συντάγματος (ΣτΕ Ολομ. 3319/2010, πρβλ. ΣτΕ Ολομ. 2386/1970, 2638/1973, ΣτΕ 7μ. 1361/2013, 2310/2014, ΣτΕ 1940/1983, 159, 1732/2017 κ.ά.), καθώς και το δικαίωμα για παροχή αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας (άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 της Ε.Σ.Δ.Α.), απορρέει ο κανόνας ότι δυσμενής ατομική διοικητική πράξη μη δημοσιευτέα κατά νόμο, επιφέρει τα έννομα αποτελέσματά της έναντι εκείνου στον οποίο αφορά, μόνον από την κοινοποίησή της σε αυτόν ή τουλάχιστον από το χρονικό σημείο κατά το οποίο αυτός έλαβε γνώση, δίχως, πάντως, η κοινοποίηση να καθίσταται συστατικό στοιχείο της πράξης (ΣτΕ 616-618/2021, 602/2003 Ολομ., 157/2023 7μ.). Εξάλλου, διατάξεις από την εφαρμογή των οποίων (δια της έκδοσης των σχετικών διοικητικών πράξεων), δύνανται να επέλθουν σοβαρές οικονομικές επιπτώσεις στα πρόσωπα στα οποία αυτές αφορούν, όπως είναι οι προβλέπουσες την επιβολή επιβαρύνσεων υπό τη μορφή φόρων, τελών, εισφορών και οποιασδήποτε φύσης κυρώσεις καθώς και διατάξεις από την εφαρμογή και τήρηση των οποίων εξαρτάται η έναρξη των διαδικασιών της αναγκαστικής εκτέλεσης για την είσπραξη των ως άνω φόρων, τελών κλπ., πρέπει να τελούν σε συμφωνία με την αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία απορρέει από την αρχή του κράτους δικαίου και ιδίως από τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1 και 25 παρ. 1 εδ. α΄ του Συντάγματος (πρβλ. ΣτΕ 157/2023) και να ερμηνεύονται υπό το φως των συνταγματικών αυτών αρχών. Περαιτέρω, η κοινοποίηση των πράξεων της Φορολογικής Διοίκησης ρυθμίζεται από πλέγμα διατάξεων του Κ.Φ.Δ., και, εφόσον γίνει νόμιμα, συνεπάγεται, μεταξύ άλλων, την έναρξη προθεσμιών για την άσκηση διοικητικών προσφυγών και ενδίκων βοηθημάτων καθώς και την έναρξη της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης εις βάρος των οφειλετών του Δημοσίου. Ειδικότερα, από τη συστηματική ερμηνεία των προαναφερθεισών διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 5 του Κ.Φ.Δ., ενόψει και των διαληφθέντων στην οικεία αιτιολογική έκθεση, συνάγεται ότι στο πλαίσιο του ψηφιακού μετασχηματισμού των σχέσεων κράτους πολιτών, εκσυγχρονισμού της λειτουργίας των υπηρεσιών του και προσαρμογής τους στη ραγδαία ταχύτητα των τεχνολογικών εξελίξεων, αλλά και ενόψει, μεταξύ άλλων, της δυσανάλογης αύξησης του αριθμού πράξεων της φορολογικής αρχής, οι οποίες χρήζουν κοινοποίησης, καθώς και στο πλαίσιο εξοικονόμησης ανθρωπίνων και οικονομικών πόρων, ο νομοθέτης θέλησε, από τούδε και στο εξής οι κοινοποιήσεις των πράξεων της Φορολογικής Διοίκησης να γίνονται πρωτίστως ηλεκτρονικά [την κατά κανόνα ψηφιακή κοινοποίηση υιοθετεί, πλέον, άλλωστε και ο -μη ισχύων εν προκειμένω- νεότερος Κ.Φ.Δ. (άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 5104/2024)] (πρβλ. ΣτΕ 615/2024 7μ.), ούτως ώστε η Φορολογική Διοίκηση να διευκολυνθεί και να εξυπηρετηθεί ο δημοσίου συμφέροντος σκοπός της επίσπευσης των διαδικασιών βεβαίωσης και είσπραξης των φορολογικών και λοιπών εσόδων (πρβλ. ΣτΕ 157/2023 7μ.). Η ως άνω δε προβλεφθείσα διαδικασία ηλεκτρονικής κοινοποίησης, όπως αυτή έχει εξειδικευτεί με σειρά άλλων συναφών διατάξεων, κρίθηκε, ήδη, ως διασφαλίζουσα, καταρχήν, την ταυτοποίηση και επιβεβαίωση της ταυτότητας του φορολογουμένου, τελούσα, ως εκ τούτου, σε συμφωνία με τη συνταγματική αρχή της ασφάλειας δικαίου, αλλά και του κατοχυρωμένου στο άρθρο 5Α του Συντάγματος γενικού δικαιώματος πληροφόρησης του πολίτη αναφορικά με υπάρχουσες υποχρεώσεις του, δυνάμενες να έχουν σοβαρές οικονομικές επιπτώσεις στην περιουσία του (βλ. ΣτΕ 157/2023 7μ.). Εξάλλου, και η προβλεπόμενη από τις ανωτέρω διατάξεις δυνατότητα κοινοποίησης των πράξεων της Φορολογικής Διοίκησης στους φορολογούμενους με συστημένη επιστολή, εντασσόμενη στο ως άνω σύστημα διατάξεων (προβλεπόμενη, άλλωστε, και στο -ταυτόσημης διατύπωσης- άρθρο 5 του νεότερου Κ.Φ.Δ. και επιτρεπόμενη, κατ' εξαίρεση, στις, κατά το άρθρο 83 αυτού, ορισθησόμενες περιπτώσεις), εξυπηρετεί τον ίδιο σκοπό, ήτοι τον σκοπό της επίσπευσης των διαδικασιών βεβαίωσης και είσπραξης των φορολογικών και λοιπών εσόδων. Κατά τα ήδη δε κριθέντα, αλλά και γενόμενα δεκτά από την ίδια τη Φορολογική Αρχή, με την ΠΟΛ 1180/27.9.2018 του Διοικητή της ΑΑΔΕ, με την οποία, κατά τούτο, αποδίδεται ορθώς το νόημα του νόμου, το τεκμήριο νόμιμης κοινοποίησης, το οποίο θεσπίζεται από τις διατάξεις αυτές και το οποίο έχει μαχητό χαρακτήρα δεν έχει, πάντως, έδαφος εφαρμογής στην περίπτωση κατά την οποία, από το συνταχθέν αποδεικτικό επίδοσης της ταχυδρομικής υπηρεσίας, προκύπτει ότι η πράξη της Φορολογικής Διοίκησης επιδόθηκε στον προς ον η επίδοση σε συγκεκριμένη ημερομηνία (βλ. ΣτΕ 1115/2021) και δη μεταγενέστερη του δεκαπενθημέρου, το οποίο θεσπίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 5 ως χρονικό σημείο συναγωγής του τεκμηρίου. Ομοίως, εφόσον η επίδοση αμφισβητείται από τον προς ον, εφόσον δηλαδή αυτός αμφισβητεί ότι πράγματι παρέλαβε τη συστημένη επιστολή, τότε, κατά την αληθή έννοια της ως άνω διάταξης, ερμηνευόμενης υπό το φως των προαναφερθεισών συνταγματικών αρχών του κράτους δικαίου και της ασφάλειας δικαίου και της παροχής αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, δεν εφαρμόζεται το προαναφερθέν τεκμήριο, αλλά η Φορολογική Διοίκηση οφείλει, πλέον, να αποδείξει, με κάθε πρόσφορο τρόπο, την πραγματική παραλαβή της πράξης από τον προς ον αυτή αφορά ή την πλήρη γνώση του περιεχομένου της από αυτόν (πρβλ. ΣτΕ 2592/2021).

8. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Με την υπ' αρ. 2754/29.6.2023 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, επιβλήθηκε, σε εκτέλεση της υπ' αρ. πρωτ. έγγραφης παραγγελίας του Προϊσταμένου Δικαστικού - αναπληρωτή Διευθυντή της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών, αναγκαστική κατάσχεση επί του περιγραφέντος σε αυτήν ακινήτου, για την είσπραξη οφειλών του προς το καθού, συνολικού ποσού 187.744,96 ευρώ μετά των πρόσθετων τελών-προσαυξήσεων και εξόδων εκτελέσεως. Οι οφειλές προέρχονταν από βεβαιωμένες οφειλές της εταιρείας με την επωνυμία προς το Δημόσιο από χρεωστικές δηλώσεις, πρόστιμα ΦΠΑ, ΦΜΥ κατά τη χρονική περίοδο από το έτος 2014 έως το έτος 2020, τις οποίες ανακόπτων καλείται να καταβάλει με την ιδιότητα του συνευθυνόμενου διευθύνοντα συμβούλου της και περιγράφονται αναλυτικά [στοιχεία βεβαίωσης, οικονομικό έτος, αρμόδια ΔΟΥ, είδος χρέους, οφειλόμενο κεφάλαιο και συνεισπραττόμενα (προσαυξήσεις, τόκοι κλπ.)] στον συνημμένο στην ως άνω έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης πίνακα χρεών.

9. Επειδή, ήδη με την κρινόμενη ανακοπή ο ανακόπτων ζητά την ακύρωσή της προσβαλλόμενης έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης, προβάλλοντας προεχόντως ότι ουδέποτε κοινοποιήθηκε σε αυτόν ατομική ειδοποίηση υπερημερίας πριν την επιβολή της ένδικης κατάσχεσης της ακίνητης περιουσίας του. Αντιθέτως, το καθ' ου η ανακοπή, με την με αρ. πρωτ.

έκθεση των απόψεων της Προϊσταμένης Διεύθυνσης του ΚΕ.Β.ΕΙΣ. Αττικής και το με αρ. κατάθεσης υπόμνημα του Δικαστικού Πληρεξουσίου ΝΣΚ, αντιτείνει, όσον αφορά στον ανωτέρω ισχυρισμό του ανακόπτοντος, ότι η ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών απέστειλε νομίμως με συστημένη επιστολή προς τον ανακόπτοντα στη νομίμως δηλωθείσα διεύθυνση κατοικίας του την με αρ. πρωτ/αρ. ειδ. βιβλ. 63350/1874/14.11.2018 ατομική ειδοποίηση καταβολής υπερημερίας, η οποία σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 5 του Κ.Φ.Δ. θεωρείται ότι έχει νομίμως κοινοποιηθεί στις 30.11.2018, ήτοι μετά την παρέλευση 15 ημερών από την ημέρα αποστολής της (14.11.2018) με συστημένη επιστολή μέσω των ΕΛΤΑ. Επιπρόσθετα, το καθ' ου ισχυρίσθηκε ότι ο ανακόπτων έχει λάβει γνώση των χρεών, για τα οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη και με την με αρ. πρωτ. ατομική ειδοποίηση ληξιπροθέσμων χρεών προ ποινικής δίωξης, που του είχε αποσταλεί. Περαιτέρω, κατά το καθ' ου, προκύπτει ότι ο ανακόπτων έχει λάβει γνώση των σχετικών οφειλών προ της έκδοσης της προσβαλλόμενης, με: α) την υποβολή της με αρ. πρωτ. αίτησης ρύθμισης οφειλών από την οφειλέτρια εταιρεία, β) την αποστολή της ατομικής ειδοποίησης σε αυτή και γ) την κατάσχεση εις χείρας τρίτου σε βάρος της.

10. Επειδή, το καθ' ου προσκόμισε αντίγραφα των [illegible] ατομικών ειδοποιήσεων προς την «», καθώς και της 1874/14.11.2018 ατομικής ειδοποίησης προς τον ανακόπτοντα (με αναγραφόμενη διεύθυνσή του Πλαστήρα 84, Ν. Ερυθραία). Τα ανωτέρω αντίγραφα ατομικών ειδοποιήσεων συνοδεύονται από εκτυπώσεις των στοιχείων τους από το πληροφοριακό σύστημα του καθ' ου, οι οποίες (εκτυπώσεις) αναφέρουν ως είδος κοινοποίησής τους «ΕΛΤΑ συστημένο», με ημερομηνία αποστολής 20.10.2016 και ημερομηνία κοινοποίησης 4.11.2016 για την πρώτη και ημερομηνία αποστολής 14.11.2018 και ημερομηνία κοινοποίησης 29.11.2018 για την δεύτερη και την τρίτη. Επίσης, το καθ' ου προσκόμισε την αίτηση ποινικής δίωξης του ανακόπτοντος για μη καταβολή χρεών στο Δημόσιο, με εκτύπωση στοιχείων της από το πληροφοριακό του σύστημα, καθώς και αντίστοιχη εκτύπωση στοιχείων της από 14.11.2018 ατομικής ειδοποίησης προ ποινικής δίωξης προς τον ανακόπτοντα. Τέλος, το καθ' ου προσκόμισε και στοιχεία που αφορούν την λήψη μέτρων (κατάσχεσης εις χείρας τρίτων κλπ) σε βάρος της ως άνω οφειλέτριας εταιρείας, την από 20.6.2015 απόφαση ρύθμισης χρεών της και εκτύπωση των στοιχείων αυτής από το πληροφοριακό σύστημά του, καθώς και την από 19.1.2024 εκτύπωση με τίτλο «Κεντρική Ανασκόπηση Μέτρων». Ωστόσο, εφόσον ο ανακόπτων αμφισβητεί την κοινοποίηση προς τον ίδιο ατομικής ειδοποίησης, προ της έκδοσης της προσβαλλόμενης έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στην 7η σκέψη, δεν έχει εφαρμογή το τεκμήριο του άρθρου 5 του Κ.Φ.Δ. (ν. 4174/2013, ο οποίος ίσχυε κατά τον χρόνο έκδοσης της αναφερθεισών ανωτέρω ατομικών ειδοποιήσεων), αλλά η Φορολογική Διοίκηση οφείλει, πλέον, να αποδείξει, με κάθε πρόσφορο τρόπο, την πραγματική παραλαβή της ατομικής ειδοποίησης από τον ανακόπτοντα ή την πλήρη γνώση του περιεχομένου της από αυτόν (πρβλ. ΣτΕ 2592/2021). Από τα ανωτέρω στοιχεία, εξάλλου, δεν προκύπτει η πραγματική κοινοποίηση ατομικής ειδοποίησης στον ανακόπτοντα προ της έκδοσης της προσβαλλομένης, ήτοι η πραγματική παραλαβή τέτοιας ειδοποίησης από τον ανακόπτοντα, ή άλλο εξουσιοδοτημένο από αυτόν πρόσωπο και κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης μη νομίμως εκδόθηκε, χωρίς την προηγούμενη νόμιμη κοινοποίηση σχετικής ατομικής ειδοποίησης στον ανακόπτοντα για τις σχετικές οφειλές, με αποτέλεσμα αυτός να απολέσει στάδιο δικονομικής προστασίας (πρβλ. ΣτΕ 2892/2019, 1189/2018, 393/2017). Τούτο άλλωστε, ενόψει και του ότι η μη κοινοποίηση ατομικής ειδοποίησης στον ανακόπτοντα δεν καλύπτεται από την λήψη μέτρων (κατάσχεσης εις χείρας τρίτου κλπ) σε βάρος της οφειλέτριας εταιρείας, ούτε άλλωστε μπορεί να συναχθεί πλήρης γνώση του ανακόπτοντος για τις σχετικές οφειλές, λόγω της ρύθμισης οφειλών της εν λόγω εταιρείας, χωρίς να προκύπτει, μάλιστα, ότι η σχετική αίτηση είχε υποβληθεί από τον ίδιο (βλ. Δ.Εφ.Αθ. 334, 551, 2411, 3533/2024), τούτο δε ασχέτως του αν τέτοια γνώση του ανακόπτοντος θα επέτρεπε την διενέργεια της ένδικης κατάσχεσης, χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση σχετικής ατομικής ειδοποίησης στον ίδιο (πρβλ. Δ.Εφ.Αθ. 627, 1587/2025, 3286/2023, πρβλ. Δ.Εφ.Αθ. 2658/2025, Δ.Εφ.Θεσ. 805/2025, Δ.Εφ.Πειρ. 85/2023). Επίσης, εν προκειμένω δεν προκύπτει ούτε η πραγματική παραλαβή από τον ανακόπτοντα ειδοποίησης προ ποινικής δίωξής του για την μη εξόφληση των χρεών, για τα οποία έλαβε χώρα και η κατάσχεση, τούτο δε ασχέτως του αν η κοινοποίηση τέτοιας ειδοποίησης θα ήταν ικανή να καλύψει την μη κοινοποίηση σε αυτόν ατομικής ειδοποίησης κατ' άρθρο 47 του Κ.Φ.Δ., προ της διενέργειας της ένδικης κατάσχεσης (πρβλ. Δ.Εφ.Αθ. 152/2025, Δ.Εφ.Θεσ. 127/2025, 1826/2024, Δ.Εφ.Πειρ. 1058/2024, 1687/2022). Ενόψει των ανωτέρω, πρέπει η προσβαλλόμενη έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης να ακυρωθεί, ενώ παρέλκει, ως αλυσιτελής, η εξέταση των λοιπών λόγων της ανακοπής.

11. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη ανακοπή και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης. Περαιτέρω, πρέπει να αποδοθεί το καταβληθέν παράβολο στον ανακόπτοντα (άρθρο 277 παρ. 9, εδάφιο πρώτο, του Κ.Δ.Δ.), αλλά να απαλλαγεί, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, το καθ' ου Ελληνικό Δημόσιο, από τα δικαστικά έξοδα αυτού (άρθρο 275 παρ. 1, εδάφιο πέμπτο, του Κ.Δ.Δ.).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την ανακοπή.

Ακυρώνει την υπ' αριθμόν έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, Γ

Διατάσσει την απόδοση του καταβληθέντος παραβόλου στον ανακόπτοντα.

Απαλλάσσει το καθ' ου Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντος.

Η απόφαση δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 10.12.2025.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ